

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12CoCsp/28/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122336437
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:6122336437.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochtu a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobcu: A. B. C. D. E. D., D. D. B. C. XXX/X, XXX XX F. A., G.: XX XXX XXX, zast. ŠMÍDA advokátní kancelář s.r.o., organizačná zložka, so sídlom Námestie sv. Egídia 42/97, 058 01 Poprad, IČO: 47 255 773, proti žalovanému: H. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, XXX XX H., zast. JUDr. Monika Marjanovičová - advokátka, so sídlom Urbánkova č. 1562/6, 040 01 Košice, o zaplatenie 18.026,06 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 21Csp/87/2022 – 155 zo dňa 15.03.2023, takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok.

II. Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnom skončení veci samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že cit.:

„I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, pričom o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 2, § 17 ods. 1 písm. a), b), § 17 ods. 2 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 39, § 52 ods. 1 a 2, § 53 ods. 1 až 3, 5, § 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

3. Vychádzal zo zistenia, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa XX.XX.XXXX zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 20.000,- Eur. Celková čiastka k úhrade predstavovala 31.682,63 Eur. Úver bol čerpaný v deň uzavretia zmluvy o splátkovom úvere. Zo strany právneho predchodcu žalobcu bola daná výzva pred zosplatením listom zo dňa 10.06.2021, nakoľko si žalovaný neplnil svoje splátky a následne listom zo dňa 13.07.2021 došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru ku dňu 13.07.2021. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2021 bola pohľadávka pôvodného veriteľa, t.j. D. C. postúpená na žalobcu, čo bolo oznámené dlžníkovi listom zo dňa 21.12.2021.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania zistil, že žalobca, na rozdiel od žalovaného neunesol dôkazné bremeno. V zmysle čl. II. bod. 6 Zmluvy o splátkovom úvere právny predchodca žalobcu mohol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, a to v dôsledku toho, že dlžník by nesplácal pohľadávku riadne a včas. S poukazom na rozsudok Krajského súdu Žilina, sp. zn. 10CoCsp/22/2022 zo dňa 25.08.2022 súd prvej inštancie túto klauzulu považoval za neprípustnú, nakoľko v zmysle jej znenia akékoľvek nesplácanie pohľadávky banky bez ohľadu na dĺžku trvania omeškania dáva veriteľovi možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, čo je však v rozpore s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Pre tento rozpor nepovažoval súd prvej inštancie uvedené dojednanie za platné, a preto nemohlo byť podkladom pre zosplatenie dlhu. Z označeného zmluvného dojednania: „Ak dlžník pohľadávku banky nespláca riadne a včas, môže banka požadovať najmä zaplatenie úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky a poskytnúť informáciu o tejto skutočnosti do spoločného registra bankových informácií“ je nepochybné, že na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, resp. pohľadávky vzniknutej na základe predmetnej úverovej zmluvy postačovalo akékoľvek (tak z časového ako aj kvantitatívneho hľadiska) včasné nesplácanie úveru dlžníkom/žalovaným. To znamená, že i omeškanie jeden deň s nezaplatením čo i len jediného eura zakladalo oprávnenie banky prikrčiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Žalobca nepreukázal existenciu žiadneho „bližšieho vysvetlenia“, ktoré by bolo súčasťou napríklad (všeobecných) zmluvných podmienok platných a účinných ku dňu uzavretia dotknutej úverovej zmluvy. Skutočnosť, že určité zmluvné dojednanie je v rozpore so zákonom v neprospech spotrebiteľa, je základom konštatovania, že takéto dojednanie je neprijateľné, čoho dôsledkom je jeho neplatnosť podľa § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka. Nie je podstatné, či veriteľ podľa dotknutého dojednania postupoval, určujúce z hľadiska vyhodnotenia jeho prijateľnosti je to, či spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Po preskúmaní obsahu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti ďalej súd prvej inštancie dospel k záveru, že tento právny úkon je neurčitý, pretože v ňom nie je riadne špecifikovaná omeškaná splátka, pre ktorú sa veriteľ rozhodol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. S poukazom na ustanovenie § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka je neurčitý právny úkon neplatný. Na základe uvedeného s poukazom na ustálenú judikatúru súdov (rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7CoCsp/18/2022 zo dňa 28.11.2022) súd prvej inštancie žalobu zamietol ako nedôvodnú.

5. O trovách konania rozhodol tak, že úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Namietal nesprávne právne posúdenie veci a nesprávny procesný postup súdu, ktorý znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Poukázal na skutočnosť, že súd prvej inštancie na pojednávaní neurčil, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné a ktoré nesporné, ktoré dôkazy vykonaná a ktoré nevykoná bez toho, aby poskytol stranám sporu svoje predbežné právne posúdenie. Má za to, že adekvátne právne posúdenie v zmysle ust. § 181 ods. 2 CSP úplne absentuje. Týmto nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pokiaľ súd prvej inštancie žalobu zamietol na základe dvoch dôvodov, ktoré uviedol v bode 27 napadnutého rozsudku, takýto výklad žalobca považuje za striktný a izolovaný bez vzťahu k platným právnym predpisom. Poukázal na čl. 11 ods. 4 k § 186 ods. 1 CSP. Žalobca má za to, že závermi prijatými súdom prvej inštancie dochádza k nesprávnemu formalistickému výkladu, kedy je veriteľovi uložená povinnosť konať nad rámec zákona, napriek tomu, že konkrétny vyžadovaný postup už stanovil sám zákonodarca. Rovnako namieta závery súdu prvej inštancie o neurčitosti právneho úkonu pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Má za to, že žiadne zákonné ustanovenie neukladá veriteľovi v zosplatení samotnom presne špecifikovať jednotlivé splátky, ktorých sa dlžná suma týka. Taktiež z ustanovení zákona nevyplýva, aby v tejto výzve veriteľ určil, pre ktorú konkrétnu splátku sa stáva úver predčasne splatný. Možnosť využiť zosplatenie úveru je právom veriteľa, preto je na ňom, kedy sa časovo rozhodne toto právo využiť. Poukázal na rozhodnutie s odlišným právnym záverom (rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2CoCsp/21/2022). Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, eventuálne napadnuté rozhodnutie zmeniť a priznať mu uplatnený nárok.

7. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Má za to, že Zmluva o splátkovom úvere zo dňa 04.02.2019 obsahuje neprípustnú klauzulu v bode II. X, nakoľko je v rozpore s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a preto je toto dojednanie neplatné. Z uvedeného dôvodu tak nemohol byť podkladom pre uskutočnenie úkonu zosplatenia dlhu žalovaného, ktorý realizoval právny predchodca žalobcu listom

zo dňa 12.07.2021. Ďalej poukázal na predpoklady uvedené v ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ktoré musia byť splnené pre platné postúpenie pohľadávky. Má za to, že žalobca nepredložil dôkaz preukazujúci skutočnosť, že banka zosplatnila úver tak ako to predpokladá ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatný celý úver, nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti právnym predchodcom žalobcu, a preto ani právny predchodca žalobcu nebol oprávnený postúpiť svoju pohľadávku z bankového úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 14.12.2021 preto považuje za neplatný právny úkon v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Tiež poukázal na skutočnosť, že v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 13.07.2021 absentuje údaj o omeškanej splátke, v dôsledku ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a poučenie o možnosti postúpenia pohľadávky, ak bude trvať omeškanie dlžníka nepretržite po dobu 90 dní. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17CoCsp/47/2020 zo dňa 25.03.2021, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9CoCsp/25/2022 zo dňa 27.10.2022. Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Uplatnil si trovy odvolacieho konania.

8. K vyjadreniu žalovaného zaslal repliku žalobca. V celom rozsahu zotrval na podanom odvolaní. Uviedol, že ani samotný žalovaný žiadnym spôsobom nespochybnil dôvodnosť odvolacieho dôvodu, a to, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

10. Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že žalobca namieta nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a nesprávne právne posúdenie veci (§ 365 ods. 1 písm. b), h) CSP).

11. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces a nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

12. Ku porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces v dôsledku neuvedenia, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné a ktoré nesporné, ktoré dôkazy vykonaná a ktoré nevykoná bez toho, aby poskytol stranám sporu svoje predbežné právne posúdenie, odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Cdo/17/2017, v zmysle ktorého ku zhojeniu uvedeného nedostatku dochádza samotným rozhodnutím súdu prvej inštancie, v dôvodoch ktorého v zmysle § 220 ods. 2 CSP je súd povinný o. i. uviesť, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Náprava prípadného nesprávneho postupu súdu prvej inštancie v tomto smere je daná tiež možnosťou podania odvolania ako riadneho opravného prostriedku, ktorý žalobca v predmetnej veci aj využil.

13. K námietke o nesprávnom právnym posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových

záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Ani táto odvolacia námietka nebola naplnená.

14. V danom prípade Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2021 právny predchodca žalobcu D. D., C., postúpila na žalobcu pohľadávku uplatňovanú v tomto konaní. Postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti upravuje Občiansky zákonník v ustanovení § 524 a nasl.

15. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku je potrebné poukázať na to, že možnosť predčasného zosplatnenia úveru je právne upravená v ustanovení § 565 Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

16. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka teda umožňuje veriteľovi uplatňovať si voči dlžníkovi celú pohľadávku, resp. jej nezaplatený zvyšok, ak dlžník nedodržel dohodu o včasnom plnení dohodnutých splátok. Ak veriteľ takto dohodnuté právo nepoužije najneskoršie do zročnosti najbližšie nasledujúcej splátky, pokračuje sa v plnení v splátkach. Veriteľ však svoje právo môže využiť po opätovnom porušení povinnosti dlžníkom. Strata výhody splátok teda nenastáva priamo zo zákona.

17. V prípade, ak veriteľ svoje oprávnenie vyplývajúce z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka využije, vyhlásenie predčasnej splatnosti má významné právne následky. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka je zaradené do 8. časti hlavy I. oddielu 6 tohto právneho predpisu upravujúceho zánik záväzkov. Právny predchodca žalobcu oprávnenie vyplývajúce mu z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka využil, čím spôsobil zánik povinnosti žalovaného splácať poskytnutý úver v dohodnutých splátkach.

18. Keďže medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená zmluva spotrebiteľská, pre posúdenie jednorazového predčasného zosplatnenia celého dlhu bolo potrebné zohľadniť i špeciálne ustanovenie k ustanoveniu § 565 Občianskeho zákonníka, ktorým je ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravujúce osobitné podmienky pre možnosť veriteľa zosplatniť celý dlh. V zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. V prípade spotrebiteľských záväzkov ide o dva rôzne právne úkony veriteľa, a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškanie so zaplatením splátky. Podmienkou riadneho zosplatnenia dlhu je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi.

20. Ak Občiansky zákonník v tomto ustanovení hovorí o možnosti uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, najskôr v lehote po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, musí ísť vždy o konkrétnu splátku, nakoľko len v takomto prípade je možné posúdiť, či bola dodržaná zákonom stanovená minimálna lehota troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľom.

21. Rovnako konkretizovanie splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, má zásadný vplyv na plynutie premlčacej doby. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenie § 53 ods. 9 tohto právneho predpisu, upravujú len zákonné podmienky zosplatnenia celého peňažného dlhu pre nezaplatenie splatnej splátky. Sami o sebe nemajú vplyv na začiatok plynutia premlčacej doby. Tento je právne upravený v ustanovení § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

22. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení z 29. novembra 2022, sp. zn. 7Cdo/268/2020, zverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 3/2023 pod č. 29 konštatoval, cit.: „Podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynie pri strate výhody splátok premlčacia

doba celého zvyšného dlhu už od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatný celý dlh. Inak je tomu ale pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, v ktorých podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (všeobecne) začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh za podmienky, že v lehote uvedených 3 mesiacov od omeškania uplynula tiež 15 dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa. Až vtedy sa totiž môže veriteľ s úspechom obrátiť na súd po prvý krát (§ 101 Občianskeho zákonníka)“.

23. Z odôvodnenia citovaného uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ďalej vyplýva, že veriteľ sa na súde môže po prvý raz domáhať svojho práva prvý deň nasledujúci po uplynutí trojmesačnej doby plynúcej od omeškania spotrebiteľa so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh (za súčasného splnenia upozornenia na zosplatnenie). Práve tento deň je teda najskorším dňom, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka), čo v danom kontexte znamená, že tento deň je aj začiatkom premlčacej doby práva splnenie celého dlhu, čím sa naplní zámer zákonodarcu, aby premlčacia doba pri zosplatnení celého dlhu nezávisela od vôle veriteľa (§ 103 Občianskeho zákonníka).

24. Vychádzajúc z vyššie uvedeného právny úkon, akým je zosplatnenie celého peňažného dlhu pre nezaplatenie splátky, musí obsahovať aj dôležitý údaj, a to identifikáciu tej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Ak právny úkon zosplatnenia neobsahuje konkretizáciu splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol peňažný dlh zosplatniť, je nejasný a teda neurčitý, nakoľko vyvoláva dôvodné pochybnosti o tom, či došlo k dodržaniu zákonom stanovenej minimálnej lehoty troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľa, ako aj o tom, kedy začala plynúť trojročná premlčacia doba upravená v ustanovení § 103 vety druhej a § 101 Občianskeho zákonníka. Záver, podľa ktorého právny úkon zosplatnenia je pre jeho neurčitosť neplatný podľa ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka má oporu vo vykonanom dokazovaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudok tunajšieho súdu sp.zn. 7CoCsp/18/2022 zo dňa 28.11.2022, ktorý v obdobnej veci potvrdil rozsudok Okresného súdu Svidník sp.zn. 1Csp/95/2018 zo dňa 19.1.2022, obdobne aj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20CoCsp/25/2022).

25. Aj podľa názoru odvolacieho súdu z oznámenia o zosplatnení, prípadne z upozornenia na možnosť zosplatnenia, musí byť zrejmé, pre omeškание ktorej konkrétnej splátky je predmetný úver predčasne zosplatnený. Tento údaj musí byť aspoň v jednej notifikácii jednoznačne konkretizovaný. I keď Občiansky zákonník *expressis verbis* neuvádza čo má byť obsahom predmetných oznámení, tento obsah možno nepochybne vyabstrahovať z podmienok, ktoré musia byť splnené pre realizáciu mimoriadneho zosplatnenia úveru veriteľom. Pokiaľ ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka možnosť predčasného zosplatnenia úveru podmieňuje uplynutím 3 mesačnej doby od omeškania so zaplacením splátky, tak je zrejmé, že táto konkrétna splátka musí byť jednoznačne identifikovateľná, čomu zodpovedá povinnosť vedieť ju i konkretizovať. Veriteľ predsa musí vedieť, pre ktorú splátku svoje právo zosplatniť úver uplatnil a nie je dôvod, prečo by touto informáciou nemal disponovať aj dlžník.

26. Odvolací súd v súlade s konštantnou judikatúrou poukazuje na tú skutočnosť, že podanie adresované súdu musí byť formulované jasne, zrozumiteľne a určito, a najmä žaloba, ktorou sa sťažovateľ domáha vydania konkrétneho rozhodnutia musí v zmysle § 132 Civilného sporového poriadku obsahovať úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh, pretože iba formálne a obsahovo spôsobilá žaloba je predpokladom vecného prejednanja veci. Súd v civilnom sporovom konaní nie je povinný a ani nemôže nahrádzať úkony sporových strán, ktoré zaťažuje povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť (§ 150 CSP). Úlohou (a zodpovednosťou) sporových strán je substancovať skutkový základ sporu, t.j. vymedziť jeho základ a podstatu. Sú to predovšetkým sporové strany, ktoré sú zodpovedné za výsledok sporu. Zvýšenie požiadaviek na procesnú aktivitu sporových strán a s tým spojenú procesnú diligenciu (zodpovednosť) so sankčnými dôsledkami v prípadoch procesnej pasivity je tak spôsobilé prispieť k efektívnemu a rýchlemu konaniu. (uznesenie Ústavného súdu SR, č.k. I. ÚS 268/2019-18 z 10.9.2019).

27. V danom prípade neboli splnené všetky zákonné podmienky pre zosplatnenie úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t.j. že právnym predchodcom žalobcu nedošlo k zosplatneniu úveru zákonným spôsobom pre neurčitosť tohto právneho úkonu (37 OZ) z dôvodu chýbajúcej identifikácie nezaplatennej splátky, pre ktorú sa právny predchodca žalobcu rozhodol zosplatniť úver. Pohľadávka sa nestala splatnou pred postúpením, čo znamená neplatne postúpenie

pohľadávky podľa § 39 Občianskeho zákonníka a nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, a v konečnom dôsledku zamietnutie žaloby.

28. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na dvoch dôvodoch, jedným z nich bola neplatnosť právneho úkonu, mimoriadneho zosplatnenia úveru z dôvodu neurčitosti právneho úkonu (§ 37 Občianskeho zákonníka) tým, že právny predchodca žalobcu neurčil pre ktorú splátku využil právo realizovať mimoriadne zosplatnenie úveru. S týmto záverom súdu prvej inštancie sa stotožnil aj odvolací súd.

29. Súd prvej inštancie dostatočne jasne a zreteľne vysvetlil, z akých dôvodov dospel k záveru o neurčitosti právneho úkonu podľa § 37 Občianskeho zákonníka pre nevymedzenie splátky, pre ktorú právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podľa 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá kritériám odôvodnenia, ktoré sú upravené v § 220 ods. 2 CSP. Nie je možné konštatovať, že by rozhodovacím procesom došlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom a k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Za odňatie možnosti konať pred súdom a za porušenie práva na spravodlivý súdny proces nie je možné považovať to, ak súd prvej inštancie neodôvodní svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa.

30. Judikatúra súdov, vrátane ESLP nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porovnaj rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29.05.1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997 - III.). Odvolací súd preto so zreteľom na vyššie uvedené nepovažoval za potrebné zaoberať sa aj inými odvolacími námietkami.

31. Vychádzajúc z dôvodov, ktoré uviedol, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny postupom podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

32. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). Odvolací súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na postup podľa § 257 CSP.

33. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).